

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΥΛΗ ΓΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α (ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ)

1. Οι περί Αγωγής και Εκπαίδευσης Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Νόμοι του 1999 έως 2020 [Ν.113(Ι)/1999, Ν.69(Ι)/2001, Ν.87(Ι)/2014, Ν.166(Ι)/2020] και τα έντυπα που απορρέουν από αυτούς.
2. Οι περί Αγωγής και Εκπαίδευσης Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Κανονισμοί του 2001 και 2013 [Κ.Δ.Π. 186/2001 και Κ.Δ.Π. 416/2013]
3. Οι περί Μηχανισμού Έγκαιρης Εντόπισης Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Κανονισμοί του 2001 [Κ.Δ.Π. 185/2001]
4. Ο περί Στοιχειώδους Εκπαιδύσεως Νόμος και οι σχετικοί με αυτόν Κανονισμοί
5. Υποχρεώσεις / καθήκοντα Ειδικών Εκπαιδευτικών που απορρέουν από τη σχετική νομοθεσία, τα σχετικά Σχέδια Υπηρεσίας και Εγκύκλιες Οδηγίες
6. Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με Αναπηρία και Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Άτομα με Αναπηρία
7. Επίγνωση, επεξήγηση και αξιοποίηση γνώσεων περιεχομένου των επιστημονικών πεδίων της Ειδικής και της Ενιαίας Εκπαίδευσης με στόχο την ενημερωμένη λήψη αποφάσεων στα έργα διδασκαλίας στην οργάνωση της εκπαίδευσης του παιδιού σε κάθε πλαίσιο φοίτησης
 - Ειδική εκπαίδευση, ένταξη, ενιαία εκπαίδευση
 - Συνεργασία με όλους τους εμπλεκομένους (εκπαιδευτικούς, διευθυντική ομάδα, οικογένειες, άλλους επαγγελματίες)
 - Ρόλος επαγγελματιών ειδικής εκπαίδευσης στην εφαρμογή των σημείων 1-6

ΜΕΡΟΣ Β (ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ)

ΥΛΗ ΓΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ - Ειδικός Τομέας Φυσιοθεραπεία

1. Γνώση κώδικα ηθικής και δεοντολογίας που διέπει την ειδικότητα της φυσιοθεραπείας.
2. Γνώση τυπικής και μη τυπικής ανάπτυξης (κινητική, αντιληπτική, αισθητηριακή, συναισθηματική, οπτικο-κινητική, γνωστική, κοινωνική).
3. Θεωρητική γνώση (ορισμός, αιτιολογία, ταξινόμηση, συμπτωματολογία κλινική εικόνα, , διαφοροδιάγνωση, πρόγνωση/εξέλιξη) διαταραχών που επηρεάζουν τη φυσιολογική ανάπτυξη και λειτουργικότητα [π.χ. αναπτυξιακές διαταραχές, (γενετικά) σύνδρομα και μεταβολικά νοσήματα, επίκτητες ή μη διαταραχές, νευρολογικές διαταραχές, καρδιοαναπνευστικές ασθένειες, διαταραχές του μυοσκελετικού συστήματος, ορθοπεδικές διαταραχές, ρευματοπάθειες, κινητικές

αδεξιότητες και ελλείψεις, ψυχικές διαταραχές (π.χ. υπερκινητικότητα, βραδυκίνησια κα.), κτλ.].

4. Γνώση και εφαρμογή: α) των διαδικασιών αξιολόγησης κίνησης, λειτουργικότητας, καρδιοαναπνευστικής λειτουργίας και τομέων που τις επηρεάζουν (όπως ο πόνος, ο μυϊκός τόνος, το στρες, η συμπεριφορά, η αισθητικοκινητική αντίληψη κτλ.), β) αρχών φυσιοθεραπευτικής αξιολόγησης - Πρωτόκολλων και διαδικασιών αξιολόγησης.
 - Λήψη ιστορικού σχετικό με τη φυσιοθεραπεία.
 - Αξιολόγηση –Εκτίμηση όλων των εμπλεκόμενων λειτουργιών και παραμέτρων που εμπλέκονται στην Διεθνή Ταξινόμηση Λειτουργικότητας σύμφωνα με τους περιορισμούς που εμφανίζονται και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του υπό αξιολόγηση παιδιού
 - Ικανότητα παρατήρησης κινητικών δεξιοτήτων και συμπεριφοράς
 - Ικανότητα εφαρμογής σωματικής εξέτασης (λειτουργική-κινητική και δομική επάρκεια των μελών του σώματος και των δομών του)
 - Γνώση αξιολογητικών (αντικειμενικών και υποκειμενικών) εργαλείων κατάλληλων για τον υπό αξιολόγηση πληθυσμό.
 - Επιλογή κατάλληλου αξιολογητικού εργαλείου ανάλογα με τον σκοπό αξιολόγησης.
 - Γνώση συλλογής και ανάλυσης αποτελεσμάτων.
5. Ικανότητα ερμηνείας και αξιοποίηση πορισμάτων αξιολόγησης για κατάρτιση πρωτοκόλλου παρέμβασης. Ανάπτυξη κατάλληλης στοχοθεσίας (βραχυπρόθεσμα –μακροπρόθεσμα) για αποκατάσταση διαταραχών.
6. Γνώση κατάλληλης (εξατομικευμένης αλλά και ομαδικής) θεραπευτικής προσέγγισης (τεχνικά μέσα και μέθοδοι αποκατάστασης) ανάλογα με τη διαταραχή ή/και κλινική εικόνα του παιδιού που προάγει την αποκατάστασή του. Ικανότητα διαχείρισης χρόνου και θεραπευτικής προσέγγισης ανάλογα τον διαθέσιμο εξοπλισμό, το χρόνο και τις προτεραιότητες του σχολικού προγράμματος.
7. Γνώση και ικανότητα εφαρμογής διαδικασιών πρόληψης και ανίχνευσης διαταραχών και επιπλοκών ανάλογα με τον υπό εξέταση τομέα. Ικανότητα ενημέρωσης και συμβουλευτικής αναφορικά με τις εν λόγω διαταραχές και επιπλοκές.
8. Γνώση διαδικασιών επαναξιολόγησης, προσαρμογής και αναδιατύπωσης προγράμματος παρέμβασης.
9. Γνώση του ρόλου των μελών της διεπιστημονικής ομάδας και αξιοποίηση της πολυθεματικής προσέγγισης.